

บทความวิจัย

เรื่อง ภาพสะท้อนความแปลกแยกของสถานะปัจเจกในสังคมญี่ปุ่น

ผ่านการตีความในภาพยนตร์เรื่อง Tales from Earthsea

โดย

นางสาวนลินี บุรีวีระ

รหัสนักศึกษา 05540630

เสนอ

ผ.ศ. สรรเสริญ สันติษณะวงศ์

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 109 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2557

ชื่อเรื่อง ภาพสะท้อนความแปลกแยกของสภาวะปัจเจกในสังคมญี่ปุ่น

ผ่านการตีความในภาพยนตร์เรื่อง Tales from Earthsea

ชื่อผู้วิจัย นางสาวนลินี บุรีวชิระ รหัสนักศึกษา 05540630

อาจารย์ที่ปรึกษา ผ.ศ. สรรเสริญ สันติธัญวงศ์

ปีการศึกษา 2557

คำสำคัญ Tales from Earthsea, Goro Miyazaki, โกะ โระ มิยะซะกิ,

ความแปลกแยกจากสภาวะปัจเจก, อัตถิภาวนิยม, Existentialism, Romanticism

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์เรื่อง *Tales from Earthsea* สะท้อนความแปลกแยกจากสภาวะปัจเจก ปรากฏออกมาในเนื้อเรื่องอย่างน่าสนใจในแง่ของภาพสะท้อนสังคมญี่ปุ่นปัจจุบัน การนำเสนอผ่านสองตัวละครเอกคือพระเอก และนางเอก อาร์เร็นและเทรุ แนวคิดและปรัชญาที่กล่าวถึงภาวะความแปลกแยก และอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร สามารถอธิบายผ่านแนวคิดโรแมนติคิซึม (Romanticism) และอัตถิภาวนิยม (อังกฤษ:Existentialism) ในการศึกษาภาพยนตร์และภาวะของสังคมญี่ปุ่น ปรัชญาอัตถิภาวนิยม คือ แนวคิดทางปรัชญาที่พิจารณาว่าปัจเจก ตัวตน ประสบการณ์ของปัจเจกแต่ละคน และความพิเศษอันเป็นหนึ่งเดียวของสิ่งที่กล่าวมา เป็นสิ่งที่สำคัญและเป็นพื้นฐานในการทำ ความเข้าใจกับธรรมชาติของการมีอยู่ของมนุษย์ ปรัชญานี้เชื่อในอิสรภาพ และยอมรับในผลสืบเนื่องจากการกระทำของปัจเจก และยังเชื่อว่าปัจเจกจะต้องรับผิดชอบกับทางเลือกที่ได้เลือกไว้ด้วย ส่วนแนวคิดแบบโรแมนติคิซมนั้น ให้ความสำคัญกับอารมณ์ ความรู้สึก ความต้องการที่เรียกร้องอยู่ภายในของมนุษย์ ซึ่งสามารถอธิบายและสอดคล้องกับประเด็นความแปลกแยกจากสภาวะปัจเจกที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง ถึงปัญหาสภาวะจิตใจที่ถูกกดดันจากสังคมรอบข้าง จนต้องหลบหนี หรือเลือกที่จะปิดกั้น มีปฏิสัมพันธ์ต่อสังคมรอบข้างเพียงเล็กน้อย และสามารถวิเคราะห์เชื่อมโยงกับความแปลกแยกจากสภาวะปัจเจกในสังคมญี่ปุ่นยุคปัจจุบันได้อีกด้วย เช่น โรคฮิโกะโมะริ (ญี่ปุ่น: Hikikomori ひきこもり หรือ 引き籠もり Hikikomori) ทั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทสภาพแวดล้อม ความเป็นมาของผู้กำกับ โกะ โระ มิยะซะกิ ที่มีชีวิตครอบครัวที่

ไม่ผู้จะอบอุ่นนัก โดยชะยะโอะ มิยะซะกิผู้เป็นพ่อทุ่มเทให้กับงาน แต่ไม่ค่อยมีเวลาให้ แล้วเขาก็เติบโตขึ้นมาภายใต้ชื่อ “ลูกชายของชะยะโอะ ผู้มีผลงานระดับโลก” ทำให้ต้องรับภาระแรงกดดันและความคาดหวังต่อผลงานจากคนรอบข้างสูง จึงอาจกล่าวได้ว่าชีวิตส่วนตัวของผู้กำกับโกะโระ มิยะซะกิ มีอิทธิพลและสอดคล้องกับเนื้อหาภาพยนตร์ที่ได้ถูกแก้ไขจากนวนิยายจนกลายเป็นสะท้อนลักษณะสังคมญี่ปุ่นปัจจุบันไปโดยปริยาย

บทนำ

ภาพยนตร์เรื่อง *Tales from Earthsea* ตีพิมพ์มังกรพิภพสมุทร (ญี่ปุ่น: ゲド 戦記 Gedo Senki) กำกับโดย โกะโระ มิยะซะกิ (Goro Mizasaki) ลูกชายของผู้กำกับดั้งเดิมเจ้าของผลงานที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลก ชะยะโอะ มิยะซะกิ (Hayao Mizasaki) แห่งสตูดิโอจิบลิ (อังกฤษ: Studio Ghibli Inc. ญี่ปุ่น: 株式会社スタジオジブリ Kabushiki geisha Sutajio Jiburi) โดยภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเรื่องแรกที่โกะโระ มิยะซะกิได้กำกับ ใช้เค้าโครงเรื่องจากนวนิยายซีรีส์ "Earthsea" ของ เออร์ซูลา เค. เลอกวิน (Ursula K. Le Guin) นวนิยายแฟนตาซีที่ได้รับการยอมรับในระดับโลก และได้รับรางวัลทางด้านวรรณกรรมมากมาย ได้แก่ Boston Globe-Horn Book Award, Nebula Awards, Newbery Medal, National Book Award for Children's Books, Lewis Carroll Shelf Award และ World Fantasy Award for Best Novel ซึ่งชะยะโอะ มิยะซะกิ ได้มอบให้โกะโระ มิยะซะกิ ลูกชายรับหน้าที่เป็นผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้

ภาพยนตร์เรื่อง *Tales from Earthsea* นั้นค่อนข้างแตกต่างจากผลงานภาพยนตร์เรื่องอื่นๆ ของสตูดิโอจิบลิ ด้วยเนื้อหาที่แฝงประเด็นสะท้อนสังคมค่อนข้างมาก อีกทั้งเนื้อหาค่อนข้างเข้าใจยากสำหรับเด็ก ไม่มีอารมณ์ขันสอดแทรกเช่นเรื่องอื่นๆ และยังมีการดัดแปลง ให้แตกต่างไปจากต้นฉบับอย่างมาก รวมถึงการเล่าเรื่องที่ไม่ได้สื่อหรืออธิบายประเด็นที่ผู้กำกับต้องการจะนำเสนอผ่านภาพยนตร์โดยตรงอย่างชัดเจน อีกทั้งหากไม่ได้ทราบ หรืออ่านนวนิยายต้นฉบับมาก่อน จะทำให้ประเด็น หรือแก่นสารที่น่าสนใจต่างๆ ในภาพยนตร์เรื่องนี้เข้าใจได้ยาก แม้แต่กับผู้ใหญ่

และอาจไม่สนุกสานตามรูปแบบสตูดิโอจิบลิที่คุ้นเคย ส่งผลให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับความนิยม น้อยที่สุดในบรรดาผลงานทั้งหมดของสตูดิโอจิบลิ

Tales from Earthsea เป็นภาพยนตร์ที่เล่าถึงเรื่องของดินแดนเกาะต่างๆ ที่ถูกห้อมล้อมไปด้วยน้ำทะเล เมื่อเหตุอาเพศต่างๆอุบัติขึ้นไม่หยุดหย่อน พ่อมดเหี้ยม ไสทากะ (หรือชื่อจริง เกิด) จึงต้องออกเดินทางเพื่อค้นหาสาเหตุและแก้ไข ระหว่างนั้นก็ได้ร่วมทางกับเด็กหนุ่มคนหนึ่ง ชื่อว่า อาร์เร็น ซึ่งแท้จริงแล้วเป็นเจ้าชายผู้ซึ่งลอบทำร้ายพ่อของตัวเอง กษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่แห่งเอ็นลาร์ด แล้วหลบหนีมา อาร์เร็นได้มาพบเจอกับเทรุ ผู้ซึ่งเตือนาร์เร็นว่า สหายเก่าของพ่อมดเหี้ยมรับอุปการะไว้ เทรุเป็นเด็กสาวที่มีรอยแผลเป็นและถูกผู้คนรังเกียจ สาเหตุมาจากอดีตอันขมขื่นจากการถูกพ่อแม่ตนเองทำร้าย เมื่อพ่อมดคือบผู้ชั่วร้ายปรารถนาจะเป็นอมตะได้ล่อลวงอาร์เร็น และพยายามกำจัดทุกคนที่ขวางทางทุกวิถีทาง พ่อมดเหี้ยมจึงต้องพยายามต่อสู้เพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติของโลกไว้ ในขณะที่อาร์เร็นตกอยู่ในความหวาดกลัว และสับสนกับคุณค่าของคำว่าชีวิตจนไม่อาจก้าวเดินต่อไป หรือกล้าตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตอย่างไร เทรุคือผู้ที่เข้าถึงความทุกข์ในจิตใจของอาร์เร็นและยื่นมือเข้าช่วยเหลือ

ในภาพยนตร์เต็มไปด้วยประเด็นสะท้อนสังคมทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการเคร่งครัดต่อความรับผิดชอบหน้าที่การงาน และต่อสังคมส่วนรวมตามแบบฉบับสังคมญี่ปุ่น ซึ่งส่งผลให้เกิดภาวะความเครียดสะสม ปัญหาการค้ำมนุษย์ การใช้สารเสพติด กิเลสและความละโมภของมนุษย์ ความเป็นอมตะหรือชีวิตนิรันดร์ การกลัวความตาย และหนึ่งในประเด็นที่น่าสนใจในภาพยนตร์เรื่องนี้คือ ความแปลกแยกของสภาวะปัจเจก ผ่านตัวละคร อาร์เร็น และเทรุ

ความแปลกแยกจากสภาวะปัจเจกที่ปรากฏในเนื้อเรื่องนั้น ถูกเสนอผ่านสองตัวละครเอกคือพระเอกและนางเอก อาร์เร็นและเทรุ โดยจะเห็นได้ชัดจากพระเอกที่มีลักษณะที่ปิดกั้นตนเองจากผู้อื่น ต้องการใช้ชีวิตด้วยตนเอง และเลือกหลีกเลี่ยงจากสังคมรอบข้าง ปฏิเสธรูปแบบชีวิตแบบปกติธรรมดาที่สังคมตัดสินว่าควรจะเป็น และประสบปัญหาความกดดันจากผู้อื่นในสังคม ทั้งสองจึงเลือกที่จะใช้ชีวิตในรูปแบบที่แตกต่างจากบุคคลอื่นทั่วไปในสังคม มีปฏิสัมพันธ์พื้นฐานกับบุคคลอื่น แต่เลือกที่จะเก็บตัว และไม่เปิดใจกับผู้อื่น ปัญหาลักษณะนี้สามารถพบเจอได้ทั่วไปในสังคมปัจจุบัน แต่เนื้อหาของภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอถึงความรู้สึกในจิตใจที่ตัวละครทั้งสองได้เก็บไว้

แต่ก็มีใช้ว่าสื่อความรู้สึกออกมาทั้งหมด ในความรู้สึกกดดัน ความตึงเครียดต่อความคาดหวังของสังคมรอบข้าง ซึ่งคนทั่วไปอาจมองเห็นว่าไม่เป็นปัญหาเท่าใดนัก จึงกลายมาเป็นการไม่แสดงออก หรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในสังคมเพียงเล็กน้อย คล้ายว่าเป็นบุคคลแปลกจากคนอื่นในสังคม เหมินเฉยต่อสังคมรอบข้าง เย็นชาต่อบุคคลอื่น โดดเดี่ยวจากการเลือกที่จะแตกต่างจากผู้คนรอบข้าง แต่ถึงกระนั้นก็ยังคงเฝ้ารอบบุคคลที่มีลักษณะเช่นเดียวกันมาเข้าใจ เนื่องจากสังคมรอบข้างไม่มีใครเข้าใจปัญหาและสภาพจิตใจของตน

แนวคิดและปรัชญาที่กล่าวถึงภาวะความแปลกแยก การพบว่าตนเองไม่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม การดิ้นรนแสวงหาอิสรภาพ และพ้นไปจากพันธนาการของแบบแผนประเพณี การแสวงหาตัวตน และความหมายของชีวิต ทั้งจากแนวคิดแบบโรแมนติคิซึม(Romanticism) และอัตถิภาวนิยม (อังกฤษ: Existentialism) ในการศึกษาภาพยนตร์และภาวะของสังคมญี่ปุ่น ปรัชญาอัตถิภาวนิยม คือ แนวคิดทางปรัชญาที่พิจารณาว่าปัจเจก ตัวตน ประสบการณ์ของปัจเจกแต่ละคน และความพิเศษอันเป็นหนึ่งเดียวของสิ่งที่กล่าวมา เป็นสิ่งที่สำคัญและเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจกับธรรมชาติของการมีอยู่ของมนุษย์ ปรัชญานี้เชื่อในอิสรภาพ และยอมรับในผลสืบเนื่องจากการกระทำของปัจเจก และยังเชื่อว่าปัจเจกจะต้องรับผิดชอบกับทางเลือกที่ได้เลือกไว้ด้วย ส่วนแนวคิดแบบโรแมนติคิซมนั้น ให้ความสำคัญกับอารมณ์ ความรู้สึก ความต้องการที่เรียกร้องอยู่ภายในของมนุษย์ ซึ่งสามารถอธิบายและสอดคล้องกับประเด็นความแปลกแยกจากสภาวะปัจเจกที่ปรากฏในเรื่อง และยังสามารถใช้วิเคราะห์เชื่อมโยงกับความแปลกแยกจากสภาวะปัจเจกในสังคมญี่ปุ่นยุคปัจจุบันได้อีกด้วย ทั้งนี้ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทสภาพแวดล้อม พื้นหลังความเป็นมาของผู้กำกับ ก็อาจกล่าวได้ว่ามีอิทธิพล และสอดคล้องกับเนื้อหาภาพยนตร์ที่ได้ถูกแก้ไขจากนวนิยายต้นฉบับ จนสะท้อนความรู้สึกแปลกแยกผ่านการนำเสนอภาพยนตร์อย่างชัดเจน และแตกต่างจากนวนิยายต้นฉบับ

การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาจะแบ่งการศึกษออกเป็น 4 ส่วนดังนี้คือ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์ คือ ความแตกต่างระหว่างเค้าโครงเรื่องดั้งเดิมของนวนิยายต้นฉบับ กับ ภาพยนตร์ในรูปแบบของโกะโระ มิยะซะกิ รวมถึงบริบทสภาพแวดล้อม พื้นหลังความเป็นมาของผู้กำกับ ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อมุมมองทัศนคติของผู้กำกับในการแก้ไขผลงาน จนแตกต่างจากต้นฉบับดั้งเดิม และสะท้อนความแปลกแยกจากสภาวะปัจเจกออกมาผ่านผลงาน
2. ปรัชญาอัตถิภาวนิยม (Existentialism) แนวคิดแบบโรแมนติซิสม์ (Romanticism) และแนวคิดที่แสดงให้เห็นถึงสภาวะความแปลกแยกของคนในสังคม
3. วิเคราะห์เนื้อหาภาพยนตร์ ประเด็นที่ปรากฏและสะท้อนความแปลกแยกในเรื่อง โดยอธิบายผ่านแนวคิดที่แสดงให้เห็นถึงความแปลกแยกที่ผู้กำกับ โกะโระ มิยะซะกิต้องการนำเสนอ และความแปลกแยกที่ปรากฏอยู่ในสังคมญี่ปุ่นปัจจุบัน
4. สรุปผลการศึกษา ความแปลกแยกจากสภาวะปัจเจกที่สะท้อนผ่านภาพยนตร์เรื่อง Tales from Earthsea และปรากฏอยู่ในสังคมญี่ปุ่นปัจจุบัน

ความแตกต่างระหว่างเค้าโครงเรื่องดั้งเดิมของนวนิยายต้นฉบับ กับ ภาพยนตร์

ในรูปแบบของภาพยนตร์โดยโกะโระ มิยะซะกิ จะมีการย่อเนื้อหาจากสาระสำคัญของนวนิยายต้นฉบับมากล่าวถึงในภาพยนตร์ ถึงห้าเล่ม จากจำนวนทั้งหมด หกเล่ม แล้วยังมีการดัดแปลง ปรับเปลี่ยน ไปจากต้นฉบับอีกหลายจุด

นวนิยายต้นฉบับ	ภาพยนตร์ของโกะโระ
ผู้ที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับเงามืดในตนเองคือ เกิด	ผู้ที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับเงามืดในตนเองคือ อาร์เร็น
พ่อของอาร์เร็นมีศเป็น เจ้าชาย	พ่อของอาร์เร็นมีศเป็น กษัตริย์
อาร์เร็น ถูกบิดาสั่งตัวไปพบ เกิด	อาร์เร็น ฆ่าบิดา แล้วหนีไปเจอกับ เกิด
อาร์เร็น ได้รับดาบเป็นมรดกตกทอด	อาร์เร็น ขโมย จากพ่อหลังจากการลอบทำร้าย
เรือของเกิดมีการวาดดวงตาเฉพาะเป็นพิเศษ	เรือขนาดใหญ่จะมีดวงตาที่เรือทั้งสิ้น

ฮาเซีย(ยาเสพติด)อยู่ในรูปแบบของ น้ำ	ฮาเซียอยู่ในรูปแบบ ยาเม็ด
เซอร์รัฐ(เทร) อายุน้อยกว่าอาร์เร็นราวๆ สิบปี	เทร กับ อาร์เร็น อายุรุ่นราวคราวเดียวกัน
พอมคคือบ ไม่ได้ค้าทาส	พอมคคือบ ค้าทาส
อาร์เร็นและเกิด ออกเดินทางเพื่อแก้ไขปัญหา	เกิดออกเดินทาง โดยให้อาร์เร็นอยู่ทำไร่
เซอร์รัฐ(เทร) ถูกไฟพลอก จากทำร้าย โดยคนกลุ่มหนึ่ง จนตาบอดหนึ่งข้าง รูปร่าง อัปลักษณ์ นิ้วมือพิการ	เทร ถูกพ่อแม่เอาเตารีดนาบที่หน้า
คือบเข้าถึงจิตใจเบื้องลึกของอาร์เร็นได้ ผ่านความฝัน	คือบ ล่องวงอาร์เร็นที่สภาพจิตใจไม่ปกติ โดยตรง
อาร์เร็น อารักขา เป็นฝ่ายช่วยเหลือ เกิด มากกว่า	เกิด ต่อสู้และดูแล อาร์เร็น มากกว่า
เกิด เป็นผู้กำจัด คือบ	เทร เป็นผู้กำจัด คือบ
อาร์เร็น คู่กับ เจ้าหญิงคนอื่น (ไม่ใช่ เซอร์รัฐหรือ เทร)	อาร์เร็น คู่กับ เทร

นอกจากนี้ยังมีการลำดับเรื่องเสียใหม่ จนสลับสับเปลี่ยน เพิ่มเสริมแต่ง จนแตกต่างจากนวนิยายต้นฉบับดั้งเดิมเป็นอย่างมาก

ตัวตนของโกะโระ มิยะซะกิ ผ่านภาพยนตร์

ความสัมพันธ์ระหว่าง โกะโระ มิยะซะกิ ลูกชาย และสะยะโอะ มิยะซะกิ ผู้เป็นพ่อ เจ้าของภาพลักษณ์คุณตาใจดีเจ้าของผลงานที่เต็มเปี่ยมไปด้วยจินตนาการ สร้างภาพยนตร์อบอุ่นด้วยโลกใบเดียวกันกับจิตวิญญาณของเด็กๆ ทั้งๆที่สามารถทำให้เด็กๆทั่วโลกมีความสุขได้ แต่สะยะโอะ กับห่างไกลในความผูกพันกับลูกชายตัวเอง ผู้เป็นพ่อทุ่มเทให้กับงาน กว่าสะยะโอะจะกลับมาถึงบ้านในแต่ละวัน ลูกชายตัวน้อยของเขาโกะโระ ก็กลับไปแล้ว เขาไม่เคยรู้เลยว่าลูกชายของศิลปะและการวาดรูปแค่ไหน พ่อลูกคู่นี้ปิดกั้นความรู้สึกระหว่างกัน โกะโระได้แต่แอบซ่อนความรักในงานจินตนาการไว้ วันเวลาผ่านไป โกะโระได้เข้ามาเป็นพนักงานในสตูดิโอจิบลิในตำแหน่งที่ไม่มี ความเกี่ยวข้องกับการสร้างแอนิเมชันแม่แต่น้อย จนถึงตอนที่สะยะโอะต้องการผู้กำกับที่จะมา

ทำงานแทนเขาได้ในการสร้างภาพยนตร์ *Tales from the Earthsea* ขณะนั้น โกะโระซึ่งเพิ่งจบใหม่ จากคณะเกษตรศาสตร์ได้เข้ามาดูแลพิพิธภัณฑสถานและสวนสนุกจิบลิ ในตอนนั้น โกะโระถูกแนะนำ ให้ออกไปทำงาน แต่พ่อของเขากลับต่อต้าน เมื่อได้ดูผลงานศิลปะของลูก สะยะโอะถึงเพิ่งได้รู้ว่า หลายสิบปีที่ผ่านมา ลูกเขามีความสามารถทางด้านศิลปะ ฝันอยากสร้างผลงานแอนิเมชันเช่นเขา และชอบวาดรูปด้วยตนเองมาตั้งแต่เด็ก ในที่สุด โกะโระได้กำกับภาพยนตร์ *Tales from the Earthsea* ท่ามกลางความกดดันจากเพื่อนร่วมงานทั้งรุ่นเดียวกันและผู้อาวุโส และไม่ต้องการเป็น ลูกไม้ที่ตกลงมาได้ดังใจ จึงสร้างรูปแบบของตัวเองให้แตกต่างจากสะยะโอะ ที่สำคัญไปกว่านั้น พ่อ ลูกคู่นี้ไม่เคยพูดคุยกันเลยตลอดเวลาที่ร่วมงานกัน (กฤษณา ๒๕๔๑: ๒๓) ดังนั้น ผลงานภาพยนตร์ เรื่องนี้กล่าวได้ว่าสะท้อนตัวตนของโกะโระ มิยะซะกิ และเป็นตัวแทนภาพสะท้อนของสังคมญี่ปุ่น ปัจจุบันอีกด้วย เพราะไม่ใช่แค่ครอบครัวมิยะซะกิเท่านั้นที่มีลักษณะนี้ ถึงแม้ว่าในยุคปัจจุบันการ ท่วมท้นเวลาให้กับงานจะเกิดขึ้นในสังคมสมัยใหม่ในทุกพื้นที่ ไม่ใช่เพียงแค่สังคมญี่ปุ่นเท่านั้น แต่ เพราะที่สังคมญี่ปุ่นยังมีความยึดติดกับเพศสภาพ ชาย-หญิง ที่มากกว่า ดังนั้นปัญหาจากการที่ผู้ชาย ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัว และต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวเพียงผู้เดียว ซึ่งยังมีกุศโลบายทำงานเพื่อ ส่วนรวม เพื่อสังคม เพื่อบริษัทอีกด้วย ดังนั้น ปัญหาครอบครัวจากการที่ผู้ปกครองทุ่มเทให้กับงาน จนไม่มีเวลาให้กับคนในครอบครัวในสังคมญี่ปุ่นจึงค่อนข้างรุนแรงมากกว่าประเทศอื่นๆ

อัตถิภาวนิยม (Existentialism)

คำว่า “อัตถิภาวะ” สารานุกรมปรัชญา กล่าวไว้ว่า มาจากศัพท์มคธ อัตถิ = เป็นอยู่ + ภาวะ = สภาพ ตรงกับศัพท์ภาษาอังกฤษ existence ซึ่งแปรรูปมาจากศัพท์ภาษาละตินว่า existential (ex = จาก + stare = ยืน) แปลว่า ความมีอยู่

อัตถิภาวนิยม (อังกฤษ: existentialism) คือ แนวคิดทางปรัชญาที่พิจารณาว่าปัจเจก ตัวตน ประสบการณ์ของปัจเจกแต่ละคน และความพิเศษอันเป็นหนึ่งเดียวของสิ่งที่กล่าวมา เป็นสิ่งที่ สำคัญและเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจกับธรรมชาติของการมีอยู่ของมนุษย์ ปรัชญาแนวนี้ โดยทั่วไปจะแสดงให้เห็นถึงความเชื่อในอิสรภาพ และยอมรับในผลสืบเนื่องจากการกระทำของ ปัจเจก และยังเชื่อว่าปัจเจกจะต้องรับผิดชอบกับทางเลือกที่ได้เลือกไว้ด้วย นักคิดแนวอัตถิภาวนิยม

นั้นให้ความสำคัญกับอัตวิสัย (subjectivity) และมองว่ามนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่ดำเนินชีวิตอยู่ในโลกที่ไม่ได้มีอะไรพิเศษ และมักเต็มไปด้วยความไม่ชัดเจน

สารานุกรมปรัชญาให้คำอธิบายถึงแนวคิดนี้ว่า "เป็นลัทธิที่ถือว่าการค้นคว้าหาสาระดีละ ทำให้ผู้คิด ออกจากความเป็นจริง ความเป็นจริงที่แท้ก็คือ 'อรรถภาวะ' ของแต่ละบุคคลซึ่งมีสิ่งแวดล้อมและสภาพซึ่งตนเองได้สะสมไว้โดยการตัดสินใจเลือก" นักปรัชญาที่สำคัญของลัทธินี้เช่น เซอเรน เคียร์เคอเกอร์ (Søren Kierkegaard), คาร์ล แจสเปอร์ส (Karl Jaspers), มาร์ติน ไฮเด็กเกอร์ (Martin Heidegger), ฌ็อง-ปอล ซาทร์ (Jean-Paul Sartre) และ เกเบรียล มาร์เชล (Gabriel Marcel) นักปรัชญาอรรถภาวนิยมไม่ตั้งใจเสนอคำสอนให้ใครยอมรับเป็นสัจธรรม แต่เสนอเพื่อปลุกใจและกระตุ้นให้ผู้อ่านคิดสร้างปรัชญาของตนเอง มีวิธีการมองเห็นปัญหาของตนเอง และมีวิธีการหาคำตอบให้แก่ตนเอง (สารานุกรมเสรี ๒๕๕๗)

คุณค่าของมนุษย์เป็นความว่างเปล่า ตัวมนุษย์มิได้เป็นอะไร แต่ด้วยการปฏิเสธทำให้มนุษย์มีคุณค่าขึ้น สิ่งสำคัญที่สุดที่ใช้เป็นเครื่องยืนยันคุณค่าของมนุษย์คือเสรีภาพ โดยเฉพาะเสรีภาพในการเลือก วินาทีใดที่มนุษย์ยินยอมให้ผู้อื่นเป็นผู้ใช้เสรีภาพในการเลือกของตน วินาทีนั้นมนุษย์ได้สูญเสียค่าแห่งความเป็นมนุษย์ ตัวของมนุษย์เองเท่านั้นที่จะเป็นผู้กำหนดจุดหมายปลายทางของตนเอง แม้เสรีภาพจะต้องมีขอบเขตไม่ล่วงละเมิดผู้อื่น ผลของเสรีภาพคือความรับผิดชอบ และความรับผิดชอบจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าหากปราศจากเสรีภาพ ความเป็นสังคมและทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ภายใต้เสรีภาพของมนุษย์ เสรีภาพเป็นสิ่งที่อยู่เหนือสิ่งใด มนุษย์จำเป็นต้องมีเสรีภาพโดยสมบูรณ์ มนุษย์ไม่สามารถเลือกที่จะมีเสรีภาพหรือไม่มี อรรถภาวะของมนุษย์ (existence) เป็นสิ่งที่มีความหมายมากกว่าสาระดีละ (essence) สาระดีละคือ กฎ ระเบียบ ประเพณี ความเชื่อต่างๆ ดังนั้น เสรีภาพต้องมาก่อนสิ่งเหล่านี้ โดยเสรีภาพสามารถทำให้เกิดขึ้นชีวิตจริงได้ (Jean Paul Sartre ๒๕๕๗)

โรแมนติซิซึม (Romanticism)

โรแมนติซิซึมเกิดจากกระแสปฏิวัติได้ตอบสนองต่อแนวทางของนิโคลาสติคในศตวรรษที่ 18 ที่ให้ความสำคัญกับรูปแบบที่มีข้อกำหนด เป็นระเบียบแบบแผน ในขณะที่โรแมนติซิซึมไม่สนใจเหตุผล และแบบแผน แต่ให้ความสำคัญต่ออารมณ์ ความรู้สึกที่เรียกร้องอยู่ในของมนุษย์ อันเกิดจากทัศนะเสรีแห่งปัจเจกบุคคล จึงมีความเป็นปัจเจกและอัตวิสัย (Subjectivity) ความเป็นธรรมชาติ การให้ความสำคัญต่อธรรมชาติของมนุษย์ และสรรพสิ่ง โดยตระหนักถึงความเป็นตัวของตัวเอง

ความโกรธแค้นที่เศร้าโศก: บทวิเคราะห์ ภาพสะท้อนความแปลกแยกของสภาวะปัจเจก ในสังคมญี่ปุ่นผ่าน ตัวละคร ในภาพยนตร์

องค์ที่ 1

ณ พระราชวังแห่งเอ็นลาร์ด หลังจากที่พระราชินีแห่งเอ็นลาร์ดประชุมเคร่งเครียดเกี่ยวกับภาวะบ้านเมืองที่กำลังประสบวิกฤตแปลกประหลาด นางสนมก็ได้แจ้งแก่พระราชินีว่า เจ้าชายอาร์เร็นได้หายตัวไป ก่อนหน้าที่จะหายตัวไป เจ้าชายอาร์เร็นมีลักษณะเศร้าซึม ไม่มีความสุข และดูเป็นทุกข์ โดยพระราชินี และพระราชินีเห็นพ้องต้องกันว่า ไม่ใช่เรื่องที่เป็นปัญหา และไม่สมควรเอามากราบทูล เพราะงานภาระที่ต้องดูแลบ้านเมืองสำคัญกว่า หลังจากนั้นกษัตริย์ก็ได้ถูกเจ้าชายอาร์เร็นลอบทำร้าย โดยเจ้าชายอาร์เร็นมีความต้องการจะสังหารพ่อของตัวเอง และได้ชิงเอาดาบของกษัตริย์แล้วหลบหนีไป

บทวิเคราะห์

ในฉากนี้จะมีแค่การลอบสังหารของอาร์เร็นต่อพ่อตัวเอง และเงื่อนไขความโศกเศร้าเท่านั้น แต่เมื่อชมภาพยนตร์จบ ในตอนท้ายอาร์เร็นจะเป็นคนกล่าวออกมาเองว่า มันคือความโกรธแค้นที่เขาไม่ทราบจะทำอะไร แต่เขาผิดหวังในตัวเอง และทุกคนผิดหวังในตัวเขา เขาเป็นเพียงคนที่ไม่เคยประสบความสำเร็จใดๆ และทำให้ทั้งคนรอบข้างและตัวเองเสียใจเท่านั้นเอง เมื่อใช้มุมมอง

อัตถิภาวนิยม ลักษณะนี้เกิดจากการที่อาร์เร็นไม่มีอิสระในการใช้ชีวิต หรือเลือกตัดสินใจใช้ชีวิตอย่างอิสระ อย่างที่ความต้องการในจิตใจปรารถนา ถูกสังคม และคนรอบข้างตีกรอบแบบแผนที่ควรจะเป็น เนื่องจาก อาร์เร็นคือเจ้าชาย และมีอายุ 17 ปีแล้ว คนรอบข้าง อย่างพระราชอาและพระราชินี คาดหวังว่าอาร์เร็นเติบโตพอ ควรจะจัดการชีวิตตัวเองได้เป็น และไปในแบบที่พวกเขาต้องการ อาร์เร็นต้องรับภาวะกดดันจากคำว่าหน้าที่ ในฐานะลูกชายของกษัตริย์ หรือเจ้าชายนั่นเอง เขาอยู่ภายใต้ เงามของกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่และเพียบพร้อมแห่งเอ็นลาร์ด จึงเกิดความทุกข์สะสม กลายเป็นความเครียด และแสดงออกมาในรูปแบบของความชิงชังต่อตัวพ่อของเขา ในฐานะที่เป็นต้นแบบที่ถูกวางไว้และเปรียบเทียบ ทำให้เขาไม่อาจมีความสุขกับชีวิตในแบบที่เขาต้องการได้ และการที่อาร์เร็นหลบหนีไป อาจหมายถึงความต้องการอิสระในการใช้ชีวิตด้วยตัวเอง โดยเป็นการตัดสินใจเลือก อิสระ โดยการหลีกเลี่ยงปัญหา

องค์ที่ 2

ระหว่างที่อาร์เร็นกำลังหลบหนี ถูกฝูงหมาป่าไล่ล่า จนพลัดตกลงมาจากสัตว์ที่ใช้เป็นพาหนะ อาร์เร็นมีสีหน้าแข็งกร้าวพร้อมต่อสู้ แต่เพียงครู่เดียว อาร์เร็นก็มีท่าทีสงบ สีหน้าที่ปลงตก และ ลมมือที่ตั้งท่าต่อสู้ลง กลายเป็นการยื่นเฉยๆ รอรับการโจมตีจากฝูงหมาป่า พอมดเหยี่ยว หรือ เกิด เข้ามาช่วยเหลือไว้ หลังจากจัดการกับฝูงหมาป่าได้แล้ว เกิดได้เดินไปหาอาร์เร็นที่ยังคงยืนนิ่ง แต่ชั่วพริบตา อาร์เร็นก็หันมาชักสีหน้าแข็งกร้าวคุณไส้เกิดขึ้นที่ ก่อนจะหมดสติไป

บทวิเคราะห์

จากภาวะกดดันจนเครียดสะสมจากสิ่งๆที่อาร์เร็นต้องเผชิญมาตลอด ทำให้อาร์เร็นมีทัศนคติในการใช้ชีวิตที่ บางครั้งเขาเลือกที่จะไม่ทำอะไร เพราะไม่รู้ว่าจะทำไปทำไม เพื่ออะไร ไม่มีวันได้ อะไรขึ้นมา ดังนั้น อาร์เร็นจึงมีท่าทีที่เรียบง่ายต่อการยอมรับความอันตรายต่อชีวิต แต่ถึงกระนั้นพอเกิดเข้าไปใกล้ เขากลับมีท่าทีแข็งกร้าวอีกครั้ง นั่นเป็นเพราะว่า การถูกคนรอบข้างทำให้ทุกข์อยู่เสมอ จนปิดกั้นตนเองจากคนอื่น จนแสดงออกมาในรูปแบบของการไม่ไว้ใจ และยังอาจจะรวมถึงความโกรธแค้นต่อปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคในการใช้ชีวิต ซึ่งครั้งนี้อาจจะสะสมจากฝูงหมาป่า

สถานการณ์นี้ อาร์เร็นอาจดูเหมือนย้อนแย้งในตัวเอง แต่จริงๆแล้วเกิดจากความไม่ไว้วางใจคนอื่น ความโกรธแค้นชีวิตที่ไม่ประสบความสำเร็จ และความเศร้าซึมจากความทุกข์ในการใช้ชีวิต

องก์ที่ 3

ในเมืองฮอร์ท เกิดชนวนกลับที่ฟัก แต่อาร์เร็นขอเที่ยวเล่นต่อ อาร์เร็นดูหวาดกลัวบางอย่างจึงวิ่งหนีไปเรื่อยๆในเมือง สีหน้าหวาดกลัวและวิตกมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น แต่อาร์เร็นกลับรู้สึกจนมาเจอพวกค้ำทาสไล่ตามจับเทอร์ อาร์เร็นตามมา พวกนั้นไหวตัวจะจัดการ ที่แรกอาร์เร็นมีสีหน้าเศร้า แต่สักพักก็ชักสีหน้าเหี้ยม และกล่าวออกมาว่า ชีวิตไม่มีความหมายสำหรับข้า และมีสีหน้าเหี้ยมเกรียมเข้าต่อสู้ใช้ดาบทั้งฝักเข้าต่อสู้ พ่อค้าทาสที่เป็นหัวหน้า ชูว่าถ้าเข้ามาจะฆ่าเทอร์ แต่อาร์เร็นยังคงมีสีหน้าเหี้ยมและพูดว่าก็ทำเลยสิ หัวหน้าพ่อค้าทาสกลัวพฤติกรรมอาร์เร็น จึงยอมจากไปพร้อมกับลูกน้อง อาร์เร็นยื่นมือไปช่วยเทอร์ แต่เทอร์ปฏิเสธ โดยการปิดมือ และชักสีหน้าแข็งกร้าวก่อนจะวิ่งออกไป

บทวิเคราะห์

ความกลัวในสิ่งที่คนอื่นไม่อาจสามารถมองเห็นได้ เปรียบได้กับสภาวะปัญหาของอาร์เร็นที่ต้องเผชิญอยู่ ปัญหาที่คนรอบข้างไม่เข้าใจ และไม่เห็นว่าเป็นปัญหา ดังที่พ่อแม่ หรือพระราชา และพระราชินีคิดดั่งที่วิเคราะห์ไว้ข้างต้น จึงทำให้อาร์เร็นต้องตกอยู่ในสภาวะแปลกแยก และ

ปัญหานั้นยังกลายมาเป็นตัวตนที่ไม่อาจสลัดพ้น หรือภาวะที่ทำให้ไม่อาจอิสระ ดังเงาที่คอยตามไปทุกที่

องค์ที่ 4

อาร์เร็นมานั่งชมพระอาทิตย์กำลังตกดิน และทิวทัศน์ที่สวยงามของอ่าวเมืองฮอร์ท เอนต์ลงนอนชม แล้วกลับไป อาร์เร็นฝันว่าตนเองยืนอยู่บนโขดหินหรือน้ำผาหิน หันหน้าสู่ท้องทะเล ท้องฟ้าและแสงอาทิตย์เป็นสีทอง อาร์เร็นยื่นมือท้อฟ้าด้วยสีหน้าอึมอึมมีความสุข และมองเห็นนกตัวหนึ่งบินอยู่บนท้องฟ้า ซึ่งอาร์เร็นก็ยิ้มเล็กน้อยมาตลอด รวมถึงขณะมอง ก่อนจะถูกทำร้ายเลยตื่นขึ้นมา

บทวิเคราะห์

ในมุมมองแบบโรแมนติคซิสต์ ความฝันของอาร์เร็น แทนสิ่งที่อาร์เร็นปรารถนา คือความสุข อีกทั้งธรรมชาติที่สวยงาม ยังเป็นความสุข และสวยงามในแบบที่เขาต้องการ ที่ผ่านมาอาร์เร็นมีปฏิกิริยาที่ดีต่อธรรมชาติ แตกต่างจากคน ไม่ว่าจะเป็นการหยุดชื่นชมวิวทิวทัศน์ของเมืองแล้วมีสีหน้าที่สงบอึมอึมใจ หรือความสุขใจเมื่อเห็นนกมีอิสระที่เขาไม่มี

องค์ที่ 5

อาร์เร็นออกไปตามทะเล ในทุ่งหญ้าด้านหลังกระท่อมเท็นนาร์ พบทะเล ยืนอยู่บนเนินหญ้าทอดสายตาออกไปก่อนจะเริ่มร้องเพลง โดยเนื้อเพลงมีใจความดังนี้

เหนือเมฆ ในยามเย็น เขี้ยวตัวหนึ่ง ที่บินเพียงลำพังเสมอมา คงจะโศกเศร้าอย่างแน่นอน
ในยามเย็น บนนภาสูงเหนือม่านเมฆา เจ้าโบยบินไปเพียงลำพัง โดยไร้เพื่อนร่วมทาง เจ้าเขี้ยวผู้
แสนเดียวดาย คงโศกเศร้า

ในลมโชยพัดแผ่วเบาที่ปราศจากแม้แต่เสียง ปีกของม้วนคว่ำท้องฟ้าโดยไม่อาจหยุดพัก
 ดวงใจดวงนี้ไม่มีคำใดจะบรรยายได้เลย ยากที่จะหยั่งถึง ดวงใจที่เหมือนเหยี่ยวฟ้าบินร่อนเร่รอน
 ดวงใจดวงนี้จะมีคำใดบรรยายได้หนอ ดวงใจที่มีแต่ความเศร้าเฝ้าวานหมูนบนนภา
 เธอก็คงจะเหงาเช่นกัน บนทางเดินที่แสนรกร้าง ไร้งาของผู้คน โปรดก้าวเดินไปพร้อมข้าเถิด ให้
 สองเราร่วมทาง เจ้าผู้ที่แสนเดียวดาย เช่นดั่งข้ารำไป
 กลางทุ่งหญ้าที่มีเสียงแมลง มีแค่เราสัญจรไปด้วยกัน
 กลางทิวทุ่งที่ทอดยาวไกล มีเร ไรกรีดเสียง เราสองเร่รอนไปด้วยกัน บนเส้นทางเลื่อนราง
 โดยไม่มีถ้อยคำใด ที่ใครจะเอื้อนเอ่ย
 อาร์เร็นที่นั่งอิงยืนฟังมาตลอด ได้มีน้ำตาไหลในตอนสุดท้าย เขาเอามือปิดหน้าแล้วกลืนสะอื้น
 หลังจากนั้นอาร์เร็นก็นั่งคุยเปิดใจและสารภาพเรื่องราวทั้งหมดของตัวเองกับเทรุ

บทวิเคราะห์

เมื่อมองจากมุมมองโรแมนติคิซึม) และอัตถิภาวนิยม ปัญหาสถานะแปลกแยกที่อาร์เร็น
 ต้องเผชิญอยู่ ทำให้เขาไม่สามารถมีใครที่จะเข้าใจ จิตใจและความทุกข์ ความปรารถนาในจิตใจได้
 ทำได้เพียงเก็บไว้เพียงลำพัง และปิดกั้นตัวเองกับผู้อื่น เทรุเองก็มีความทุกข์และตกอยู่ในลักษณะ
 เดียวกัน ดังนั้นสำหรับอาร์เร็น คือการที่เขาได้พบกับคนที่เข้าใจ ถึงสภาพจิตใจ ความทุกข์
 ความรู้สึกในจิตใจเขาอย่างแท้จริง เขาจึงเลือกที่จะไม่เก็บมันไว้ และเปิดใจต่อเทรุ

ความแปลกแยกในสถานะปัจเจกของสังคมญี่ปุ่นปัจจุบัน

ฮิคิโคโมริ (ญี่ปุ่น: Hikikomori ひきこもり หรือ 引き籠もり Hikikomori
 หมายถึง "ดึงออกห่าง หรือถูกกักกัน" กล่าวคือ "การถอนตัวจากสังคมอย่างปัจจุบัน") เป็นคำ
 ภาษาญี่ปุ่น ใช้เรียกปรากฏการณ์ที่บุคคลผู้รักษาสันโดษเลือกแยกตัวออกมาจากสังคม เพื่อแสวงหา
 ความโดดเดี่ยวและกักตัวเองอย่างสุดโต่ง มีเหตุมีปัจจัยมาจากเรื่องราวส่วนบุคคลและเรื่องราวทาง
 สังคมที่บุคคลนั้น ๆ ประสบมา เช่น ความผิดปกติทางบุคลิกภาพแบบหลีกเลี่ยง หรือความอับอาย
 อย่างแรง, อาการกลัวการเข้าสังคม, อาการกลัวที่โล่งหรือที่ชุมชน, อาการกลัวความล้มเหลว เป็นต้น

โดยคนส่วนใหญ่อาจรู้สึกกดดันกับโลกภายนอก แต่บุคคลในภาวะฮิโตะโมรินั้นถึงขั้นปลีกตัวจากสังคมแบบสมบูรณ์ ในบางกรณีอาจขังตัวเองอยู่ในห้องเป็นเวลานานมาก กลุ่มบุคคลเหล่านี้มักจะมีเพื่อนน้อยหรือไม่มีเพื่อนเลย ผู้มีภาวะฮิโตะโมริโดยทั่วไปชื่นชอบกิจกรรมในร่มหรือในห้อง แต่ก็มีบางคนที่นิยมกิจกรรมกลางแจ้งหรือนอกบ้านในบางโอกาส การปลีกตัวออกจากสังคมมักจะเริ่มต้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป

“ฮิโตะโมริ” ตามคำนิยามที่กระทรวงสาธารณสุข แรงงานและสวัสดิการของญี่ปุ่น (2003) กล่าวว่า เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมแยกตนเองออกจากสังคม อยู่แต่ในบ้านและไม่ต้องการมีส่วนร่วมทางสังคมภายนอก เช่น การไปโรงเรียนหรือการออกไปทำงานนอกบ้าน เป็นเวลาติดต่อกันนานมากกว่า 6 เดือนขึ้นไป นอกจากนี้ ลักษณะโดยทั่วไป เมื่อคนรับรู้ถึงความรู้สึกกดดันจากโลกภายนอก ฮิโตะโมริจะตอบสนองด้วยการแยกตัวเองออกจากสังคมชอบที่จะทำกิจกรรม อยู่แต่ในบ้านหรือนอกบ้านเป็นบางโอกาส อาการหลังจากที่แยกตัวออกมาจากสังคม จะรู้สึกไม่มีความสุข สูญเสียเพื่อน รู้สึกถึงความไม่ปลอดภัย ขี้อายและพูดน้อยลง ฮิโตะโมริที่มีอาการหนักสุดคือไม่ยอมออกจากห้องไปไหน ส่วนใหญ่จะนอนกลางวันและตื่นเวลากลางคืน อาจออกจากห้องไปที่ครัวในกลางดึก หรือออกจากบ้านตอนกลางคืนเพื่อไปซื้อเสบียงจากร้านสะดวกซื้อ กิจกรรมส่วนใหญ่จะหมกมุ่นอยู่กับอินเทอร์เน็ต การเล่นเกม อ่านหนังสือการ์ตูน และดูโทรทัศน์ไปเรื่อยๆ

สรุปผลจากการศึกษา

จากการศึกษาประเด็นภาพสะท้อนความแปลกแยกของสภาวะปัจเจกในสังคมญี่ปุ่น ผ่านการตีความในภาพยนตร์เรื่อง *Tales from Earthsea* พบว่าการใช้ทฤษฎีแนวคิดแบบโรแมนติกซิสม์ (Romanticism) และอัตถิภาวนิยม (Existentialism) ทำให้สามารถอธิบายได้อย่างเข้าใจและชัดเจนมากขึ้น รวมถึงสามารถวิเคราะห์เชื่อมโยงถึงปัญหาความแปลกแยกจากสภาวะปัจเจกในสังคมญี่ปุ่นปัจจุบัน โดยภาพสะท้อนสังคมญี่ปุ่นผ่านภาพยนตร์ ก็มีที่มาจากตัวแทนครอบครัวหนึ่งของญี่ปุ่นคือ ครอบครัวของผู้กำกับ โกะโระ มิยะซะกิ

บรรณานุกรม

- กฤษฎา กฤษณะเศรษฐี. **ญี่ปุ่น...ญี่ปุ่น**. กรุงเทพมหานคร : แมวแก้ว, ๒๕๕๑
- กามู, อัลแบร์. **คนนอก**. แปลโดย อ่ำพรรณ โอตระกูล. กรุงเทพมหานคร : สามัญชน, ๒๕๔๕.
- ฉัตรกมล หมอกเมฆ. “การศึกษาการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับ “อิชิโกะโมริ” ในประเทศญี่ปุ่น.” ปรินญา
นิพนธ์ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
๒๕๕๖
- สรรเสริญ สันติธัญวงศ์. การศึกษาวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง **Crouching Tiger, Hidden Dragon**
โดยใช้แนวความคิดแบบคลาสสิกและโรแมนติก, ๒๕๕๘.
- ปัจเจก**. ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๗. <<http://dict.longdo.com/search/ปัจเจก>>. [เข้าถึง, ๑๑ ตุลาคม
๒๕๕๗].
- ภาวะ สภาวะ สภาพ และสถานะ**, ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๗.
<<http://www.royin.go.th/th/knowledge/detail.php?ID=1039>>. [เข้าถึง, ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๗].
- ศึกเทพมังกรพิภพสมุทร**, ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗. <<http://th.wikipedia.org/wiki/ศึกเทพมังกรพิภพสมุทร>>. [เข้าถึง, ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗].
- สตูดิโอจิบลิ**, ๒๕ กันยายน ๒๕๕๗. <<http://th.wikipedia.org/wiki/สตูดิโอจิบลิ>>. [เข้าถึง, ๒๕
กันยายน ๒๕๕๗].
- หนัง Studio Ghibli เรื่อง Tales from Earthsea**, ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗.
<<http://topicstock.pantip.com/chalermthai/topicstock/2008/12/A7316022/A7316022.html>>
[เข้าถึง, ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗].
- อัตถิภาวนิยม**, ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗. <<http://th.wikipedia.org/wiki/อัตถิภาวนิยม>>. [เข้าถึง, ๒๕
พฤศจิกายน ๒๕๕๗].
- อิชิโกะโมะริ**, ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗. <<http://th.wikipedia.org/wiki/อิชิโกะโมะริ>>. [เข้าถึง, ๒๕
พฤศจิกายน ๒๕๕๗].
- Sartre, Jean-Paul. **ปรัชญาเอ็กซิสเตนเชียลลิสม์ (Existentialism)**. แปลโดย ศักดิ์ชัย นิรัญทวี.
สำนักพิมพ์สมิต, ๒๕๔๓
- Ursula K. Le Guin. **พอมดแห่งเอิร์ธซี 1**. แปลโดย สมลักษณ์ สว่างโรจน์. สำนักพิมพ์วันเวสต์,
๒๕๔๖

Ursula K. Le Guin. **พอมดแห่งเอิร์ธซี 2.** แปลโดย สมลักษณ์ สว่างโรจน์. สำนักพิมพ์วันเวสต์,
๒๕๔๖

Ursula K. Le Guin. **พอมดแห่งเอิร์ธซี 3.** แปลโดย สมลักษณ์ สว่างโรจน์. สำนักพิมพ์วันเวสต์,
๒๕๔๖

Ursula K. Le Guin. **พอมดแห่งเอิร์ธซี 4.** แปลโดย สมลักษณ์ สว่างโรจน์. สำนักพิมพ์วันเวสต์,
๒๕๔๖

Ursula K. Le Guin. **พอมดแห่งเอิร์ธซี 5.** แปลโดย สมลักษณ์ สว่างโรจน์. สำนักพิมพ์วันเวสต์,
๒๕๔๖

Ursula K. Le Guin. **พอมดแห่งเอิร์ธซี 6.** แปลโดย สมลักษณ์ สว่างโรจน์. สำนักพิมพ์วันเวสต์,
๒๕๔๖